

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Bundesgerichtshof (Németország) által 2013. augusztus 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Walter Jubin kontra easyJet Airline Co. Ltd

(C-475/13. sz. ügy)

(2013/C 359/03)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Walter Jubin

Alperes: easyJet Airline Co. Ltd

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Levonható-e a nemzeti jog által biztosított, a lefoglalt járat törlése miatt felmerült kiegészítő utazási költségek megtérítésére irányuló kártalanítás a rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke szerinti kártalanításból, ha a légitfuvarozó teljesítette a rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelezettségeit?
2. Ha lehetőség van a levonásra: vonatkozik-e ez a repülőút végső célállomására irányuló helyettesítő közlekedési lehetőség költségeire is?
3. Amennyiben lehetőség van a levonásra: minden esetben elvégezheti-e azt a légitfuvarozó, vagy az attól függ, hogy a nemzeti jog mennyiben teszi lehetővé azt, vagy a nemzeti bíróság mennyiben tekinti helyénvalónak azt?
4. Amennyiben a nemzeti jog irányadó, vagy a nemzeti bíróságnak mérlegelésen alapuló határozatot kell hoznia: a

rendelet 7. cikke szerinti kártalanításnak csak a kényelmetlenséget és az utasok által a járatörlesztés miatt elszenvedett idővesztéseket vagy a vagyoni károkat is meg kell-e térítenie?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (EK HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.)

A Bundesgerichtshof (Németország) által 2013. augusztus 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Heidemarie Retzlaff kontra easyJet Airline Co. Ltd

(C-476/13. sz. ügy)

(2013/C 359/04)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Heidemarie Retzlaff

Alperes: easyJet Airline Co. Ltd

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Levonható-e a nemzeti jog által biztosított, a lefoglalt járat törlése miatt felmerült kiegészítő utazási költségek megtérítésére irányuló kártalanítás a rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke szerinti kártalanításból, ha a légitfuvarozó teljesítette a rendelet 8. cikkének (1) bekezdése és 9. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelezettségeit?

2. Ha lehetőség van a levonásra: vonatkozik-e ez a repülőút végső célállomására irányuló helyettesítő közlekedési lehetőség költségeire is?
3. Amennyiben lehetőség van a levonásra: minden esetben elvégezheti-e azt a légifuvarozó, vagy az attól függ, hogy a nemzeti jog mennyiben teszi lehetővé azt, vagy a nemzeti bíróság mennyiben tekinti helyénvalónak azt?
4. Amennyiben a nemzeti jog irányadó, vagy a nemzeti bíróságnak mérlegelésen alapuló határozatot kell hoznia: a rendelet 7. cikke szerinti kártalanításnak csak a kényelmetlenséget és az utasok által a járatotlérés miatt elszenvedett idővesztést vagy a vagyoni károkat is meg kell-e térítenie?

(¹) A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (EK HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.)

2013. szeptember 20-án benyújtott kereset — Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

(C-507/13. sz. ügy)

(2013/C 359/05)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselők: E. Jenkinson, S. Behzadi-Spencer meghatalmazottak és K. Beal QC)

Alperesek: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- a Bíróság semmisítse meg a 2013/36/EU irányelv (CRD-IV-irányelv) (¹) 94. cikke (1) bekezdésének g) pontját, 94. cikke (2) bekezdését és/vagy 162. cikkének (1) és (3) bekezdését,
- semmisítse meg az 575/2013/EU rendelet (CR-rendelet) (²) 450. cikke (1) bekezdésének d), i) és/vagy j) pontját, és/vagy az 521. cikkének (2) bekezdését;
- az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze ezen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Egyesült Királyság az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa által elfogadott egyes jogi aktusok meghatározott rendelkezéseinek megsemmisítését kéri az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 263. cikke alapján. A megsemmisítés iránti kérelem a „CRD-IV-csomagra” vonatkozik, amely 2013. július 17-én lépett hatályba. A csomag az új tőkekövetelmény-irányelvből, a 2013/36/EU irányelvből, valamint az új tőkekövetelmény-rendeletből tevődik össze. Az Egyesült Királyság csak az e jogszabályokban szereplő egyes rendelkezéseket kívánja vitatni, mégpedig vitatott:

- i. a *Hivatalos Lapban* 2013. június 27-én közzétett 2013/36/EU irányelv (CRD-IV-irányelv) 94. cikke (1) bekezdésének g) pontja, 94. cikkének (2) bekezdése és 162. cikkének (1) és (3) bekezdése. A 164. cikk szerint az irányelv 2013. július 17-én lépett hatályba.
- ii. az 575/2013/EU rendelet (CR-rendelet) 450. cikke (1) bekezdésének d), i) és j) pontja, valamint az 521. cikkének (2) bekezdése. A CR-rendeletet 2013. június 27-én tették közzé a *Hivatalos Lapban*, de az 521. cikkének (1) bekezdése szerint 2013. június 28-án lépett hatályba. E rendeletet az 521. cikk (1) bekezdése szerint 2014. január 1-jétől kell alkalmazni.

A megtámadott aktusokkal a Parlament és a Tanács számos olyan intézkedést vezetett be, amely az intézmények (azaz a CR-rendelet 4. cikkében meghatározott hitelintézetek és befektetési vállalkozások) egyes alkalmazottai részére megengedhető módon fizethető változó javadalmazásra vonatkozik. Így különösen a CRD-IV-irányelv 94. cikke (1) bekezdésének g) pontja korlátokat szab a „jelentős kockázatot vállaló személyek” részére fizethető javadalmazás változó összetevőjével szemben. Ez a köznyelvben a „bankárok bónuszplafonjaként” vált ismertté. Továbbá a CRD-IV-irányelv 94. cikkének (1) bekezdése szerint az uniós jogalkotó az EUMSZ 114. cikk alapján létrehozott szervre, az Európai Bankhatóságra (EBH) ruházta azt a feladatot, hogy meghatározza azokat a kritériumokat, amelyek alapján a „jelentős kockázatot vállaló személyek” minden egyes intézménynél azonosíthatók, és hogy iránymutatásokat dolgozzon ki a hosszú távú változó javadalmazásra alkalmazható diszkontárta tekintetében. A CR-rendelet 450. cikke pedig azt követeli, hogy az azonosítást követően az intézmények nyilvános terjesztés céljából hozzanak nyilvánosságra bizonyos részleteket e személyek bérezése tekintetében.

Az Egyesült Királyság azt állítja, hogy a megtámadott rendelkezéseket az alábbi okokból meg kell semmisíteni:

- i. A megtámadott rendelkezések Szerződésre alapított jogi alapja nem megfelelő;
- ii. A megtámadott rendelkezések aránytalanok és/vagy nem felelnek meg a szubszidiaritás elvének;